

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Községi háztartás.

Pécs, 1898. június 10.

A betegápolási költségekről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál Komjáthy Béla a képviselőház június 7-iki ülésében igen sötét, de — sajnos — nagyon találó képét festette annak a kétségbeejtő helyzetnek, a melybe Magyarország városainak háztartása az újabb alkotmányos korszak alatt jutott.

Mindenki, a ki ismeri azt a nehéz küzdelmet, a melyet városaink a folytonos deficit, a polgárok tulterhelése s e mellett a mégis mindig növekvő adósságok réme ellen folytatnak, igazat fog adni Komjáthynak, a mikor a belügyminiszterre hivatkozott, a ki épen a megyék és községek fölött áll s így ismeri már a községi háztartásoknak szomorú eredményeit; tudja, hogy az állapotok már annyira fajták, hogy valóban *elborzad, ha a jövőt tekinti* és elgondolja, hol fog ez végződni.

Minden egyes városra nézve ki lehet mutatni — így folytatta Komjáthy elmékedését — hogy ma már a községi háztartás olyan veszélyben van, hogy ha azon nem segítünk, ha így engedjük tovább fejlődni a dolgokat, akkor nemhogy nekünk jönnének segítségünkre a szegények felsegélyezésében a városok, de *ők lesznek azok, akik felsegélésre fognak szorulni.*

Igaz és okos szavak ezek, csak hogy a mi kormányunknál süket fülekre szokott találni az igaz és okos beszéd. A városi élet modern fejlődése oly rendkívüli szükségleteket teremtett, a melyek hasznára válnak nemcsak a város lakosságának, de egész nagy vidékeknek is, a melyeknek az illető városok természetes központjait képezik. A nagy vidékekre kiterjedő hivatásokkal funkcionáló hivatalok, a városokban elhelyezett tanintézetek szolgálják a vidék érdekeit is, de terheik tulajdonképpen mégis csak a városi polgárság vállaira neheznek.

És mégis mit tapasztalunk eme nagy vidéki emporiumokkal szemben a kormány

s az állam részéről? A legkiméetlenebb kihasználását ezek fejlődésre törekvő hajlamainak. Ha valamely állami intézmény létesítéséről van szó, a városok természetesen azokat már jelentőségük emelése szempontjából is elnyerni óhajtják s azért a kormány a létesítendő intézmények fejében folyton áldozatokat követel még oly városoktól is, a melyek már elért jelentőségük alapján különben sem lennének melőzhetők.

Azt nem tekinti az állam, hogy a városok ez áldozatokat miből teremtik elő, de egyéb intézkedéseivel bőven gondosodik róla, hogy a városok adózó polgárai valami könnyen ki ne rázhassák az ingujjból; először is nagy kegyesen elengedi saját hivatalnokainak a városi adózást, de e mellett meg nem feledkezik róla, hogy a maga részét állami adó címén kivegye a nekik juttatott fizetésből. Aztán gondoskodik az igazságtalan házbéradó szedésével, hogy a nagyobb városok sokkal nagyobb kulcs szerint terheltessenek meg, mint a vidék. Az egész adminisztrációt, rendészetet, adóbeszedést s egyéb állami funkciókat, a melyeknek költségeit a vármegyékben az állam a sajátjából viseli, kizárólag a városok nyakába varrja. Ezzel aztán előidézi azt a képtelen helyzetet, hogy a városi adózók állami adójukkal hozzájárulnak a megyei adminisztráció összes költségeihez, de a városi adminisztrációt s az ennek körében teljesített állami funkciókat tisztán a saját zsebjükből kénytelenek fizetni. Elvették a városoktól legfejletlenebb bevételi forrásukat, a regálét s most még a bérletektől is megakarják őket fosztani, más jövedékeket pedig nem engedélyeznek, mert ez ártalmára lehetne az állami jövedékeknek.

Csoda-e aztán, hogy a városok háztartása az állam részéről tapasztalt ily rablógazdaság mellett a tönk szélére jutott? Itt lenne már az ideje, hogy az ipar és kereskedelem, s kultura s hozzátehetjük: a magyarság ez emporiumai valahára kiragadtassanak szárandó helyzetükből. Mert a városi háztartás terheit vi-

selő adózóknak folytonos újabb és újabb közterhekkel való megrovása, újabb és újabb adósságok felhalmozása a legbiztosabb út, a mely a városok végromlása felé visz, a mikor azok ugy kulturális, mint a modern fejlődés által igényelt egyéb feladataik teljesítésére képtelenné válnak.

Ne mindig csak újabb adók kieszelésén s újabb adósságok csinálásán törjük tehát a fejüket a városi hatóságok, hanem emeljék fel már egyszer erélyesen követelő szavukat az állam ellen s követeljenek igazságot.

Nagyvárad már megkezdte ez irányban az akciót, a mikor a házbéradó eltörlését s az egész országban egyenlő házadó behozatalát követelte. Most a főváros tanácsa követte a példát s javaslatot tett a közgyűlésnek, hogy követelje az állami kezelésben levő különböző vállalatoknak községi adóval való megrovását, a katonai igazgatási teendőikért és az állami adók kezeléséért megfelelő állami hozzájárulást, községi jövedelmi adó behozatalát, s a mindenkire — tehát az állami alkalmazottakra is kiterjedő iskolai póttadó engedélyezését.

Ez csak a minimuma annak, a mit a városok az államtól joggal megkövetelhetnek, mert ha a városok állami feladatokat végeznek, mi jogon tagadja meg az állam ezek költségeinek pótlását, mikor ezt a megyei törvényhatóságokkal szemben megteszi; ha az állami alkalmazottak élvezik minden más városi adóval egyenlően, sőt tán fokozottabb mértékben, a városi élet kényelmét, a kövezetet, világitást, utcák tisztántartását és locsolását, a városi tanintézeteket, akkor mi jogon menti fel őket a kormány mindezek költségeinek viselése alól?

Ennek igaztalan és a városokra nézve végzetes voltát kell a kormányval és a törvényhozással megértetni, de erre nézve nem elegendő egyes városok sporadikus fellépése, míg a többi folytatja a csuszás-mászást a kormány előtt, hanem együttesen kell követelni és önérzetesen, mert a kinek joga és igazsága van, az csak úgy fogja ezt érvényesíthetni, ha nyílt sisakkal

Kávéház-megnyitás.

Alulírottak van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a legényesebben berendezett

ROYAL kávéházamat

f. hó 12-én délben megnyitandom.

Fő törekvésem leendő, csak kitűnő italok, példás kiszolgálás, leg-tökéletesebb villamos szellőzés és egy dús ujságválaszték által a n. é. közönség szives megelégedését kiérdemelni.

Miután még Seifert Henrik és fiai cs. és kir. udv. szállítók leg-újabb szerkezetű chikagói collender mantinellekkel ellátott tekeasztalaimra bátor vagyok figyelmeztetni, magamat a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva vagyok

kiváló tisztelettel

Berger Lajos

a »Royal kávéház« tulajdonosa

sikra száll érte s nem koldusként esedezik, hogy alamizsnakép juttassanak neki valamit abból, amihez teljes joga van.

A „Pécsi bicycle-club“ versenye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. június 10.

A már egyszer kiírt kerékpárverseny a pálya jó karba helyezésére az első határnapig elégtelen idő miatt másodszor iratott ki tegnap délutánra és nem volt hiány nevezőkben, a kik már jó előre bejelentették jövetelüket és tegnapelőtt este már sokan megérkeztek az idegen versenyzők közül, kikkel az itteniek a »Vadember« szállodában találkoztak vacsoránál, a mely az ismerkedési estély jellegével birt.

Még tegnap délelőtt is érkeztek versenyzők és délelőtt tíz óra körül mintegy negyven főre menő kerékpáros vonult fel az utcákon, kiket ugyancsak megnézett az ünnep miatt se-regestől járó közönség.

Megjelentek csakhamar a verseny megtartását hirdető, mozgó plakátok is, melyeknek karrikatura-alakjain jól mulattak a nézők. Egyik könyvet, másik tornyot, a harmadik hordótermű embert ábrázolva járta be a különböző utcákat, nagy betűs hirdetésményeket hordván magukon, melyek a verseny megnézésére csábították a közönséget.

Délután három órakor megindultak a kerékpáros versenyzők és club-tagok a versenypályára, hosszú sorban iparkodva egymás után fénylő kerékpárjaikkal s egyidejűleg megindult a sok kocsis is, mely a nézőket szállította ki a pályára, hol a katonazenekar már elhelyezkedett a belső tér közepén és rövid időközben játszott a változatos darabjait.

A páholyokban és tribünön elég szép számmal jelent meg közönség, ugy a fenntartott állóhelyen is, míg a körönd melletti állóhelyen csak nagyon kevesen voltak, talán mert soknak találták a húsz krajcár belépti díjat, vagy mert inkább a »Polgári Daloskör«-nek ugyancsak tegnap Abbáziában tartott majálisán óhajtottak résztvenni.

Az első négy futam nem volt tulajdonképeni verseny, csak a pálya és saját kondíciójuk megismerésére nyújtott inkább alkalmat a futóknak, no meg arra is, hogy versenytársaiknak képességét megismerve, a valódi versenyben ahhoz alkalmazkodjanak. Ennek dacára szép futamokat mutattak fel az azokban részt-

vevők, míg a valódi versenyekről a következőkben számolunk be részletesen.

Ünnepi megnyitó-verseny 2000 méter (6 kör.) Indultak: Fekete Jenő, Szárits János, Mersdorf Péter, Lauber Dezső, Kerner János, ifju Csirszka János. Az első körben lassu tempóban haladtak, a másodiknál Fekete gyorsan előretört és kényszerítette a többieket is fokozott gyorsasággal haladni. A negyedik körben Lauber vette át a vezetést és megtartotta mindvégig minden nagyobb erőlködés nélkül; második lett Szárits, harmadik Mersdorf. Idő: 3 perc 6²/₆ mp.

Vendégek versenye 4000 mtr (12 kör) országos zárt jelleggel. Indultak: Mersdorf Péter, Szárits János, ifju Csirszka János és Kerner János. Meglehetősen lassu tempóban folyt a verseny a tíz első kör megfutásáig, majd erősebb küzdelem fejlődött ki az utolsó fordulónál a vezető Szárits és Mersdorf között, melyben Mersdorf Száritsot a második helyre szorította; harmadik lett Kerner. Idő: 7 perc 55²/₆ mp.

Nyeretlenek versenye 2000 mtr (6 kör) országos zárt jelleggel. Indultak: Fekete Jenő, Hentz Győző, Kerner János, Buzás F. I. Egy holt kör után Buzás kezdett gyorsan vezetni, azonban csakhamar kifáradt és az utolsó körben Fekete vezetett, ki meg is tartotta némi küzdelem után helyét. Első Fekete, második Hentz, harmadik Kerner. Idő: 3 perc 34²/₆ másodperc.

A pécsi válszalag-verseny 1000 mtr. (3 kör.) Ebben a versenyben a minősítő futam négy első beérkezője vehetett részt és nyertje tulajdonosává lesz a válszalagnak, melyet köteles mindenki ellen megvédeni a folyó év folyamán, leveretése esetén pedig a győzőnek átadni. Indultak: Lauber Dezső, Szárits János, Mersdorf Péter, Fekete Jenő. Egy holt kör után Fekete kezdett vezetni, majd Lauber vette át az elsőséget és gyors futamban könnyen érkezett be elsőnek a közönség dörgő éljenzése között. A győzőt feldíszítették a szép, kék selyem válszalaggal s az ekként futotta be még egyszer a pályát, miközben a katonazenekar a Rákócy-indulót játszotta. Idő: 1 perc 28 mp., tehát az elért record jobb, mint a melyet eddig tettek a pécsi bicycle-pályán.

Egyesületek versenye 3000 mtr. (9 kör), részt vehet a versenyben minden magyar egyesületnek egy amateur tagja s a győztesnek clubja nyeri a »Pécs szab. kir. város közönsége« által felajánlott emlék-tiszteletdíjat. Indultak Lauber Dezső (Pécsi Bicycle-club).

Kerner János (Ujvidéki kerékpár-egyesület), Mersdorf Péter (Nagybecskereki kerékpár-egyesület), Hentz Győző (Pécsi polgári kerékpár-egyesület). Elsőnek érkezett Lauber, jó másodiknak Szárits, harmadiknak Mersdorf. Idő: 5 perc 48 mp. Eként a pécsi bicycle-club lett a város emlék-tiszteletdíja, mely tagadhatatlanul olyan versenyzőt képes kiállítani a porondra Lauber Dezső személyében, a ki még a kerékpár-versenyeken sok dicsőséget szerezhethet Pécsnek.

A következő verseny egyike volt a legérdekesebbeknek. **Többülésű géppel 5000 méter (15 kör)** országos zárt jelleggel. Vezetőként egy háromülésű gépen Fekete, Mersdorf és ifju Csirszka, versenyzőkként kétülésű gépen Lauber Dezső—Bedő Károly, Szárits János—Tiefenbacher Ferenc és Hentz Győző—Buzás F. J. indultak. Az első tíz körben egyenletes, gyors menetben haladtak, elől a hármas, utána Szárits és Tiefenbacher, míg Hentz és Buzás ekkor már kiállottak a versenyből. A tizenegyedik körnél szédítő gyorsasággal vették át a vezetést Lauber és Bedő, s dacára Szárits és Tiefenbacher minden igyekezetének, némi küzdelem után az utolsó körben, de nagy előnnyel érkeztek be elsőnek.

A **vigaszverseny** jelentkezők hiányában elmaradt és így kevéssel hat óra után véget ért az érdekes verseny, melyben a pécsi kerékpárosok, az ország minden részéből idejött amatőrök között, minden versenyben, kivéve a vendégek versenyét, első helyre jöttek be és minden első díjat megszerezték a pécsi bicycle-clubnak.

Este nyolc órakor a »Vadember« vendéglőben társas vacsorára gyűltek össze a versenyzők és a helyi s vendég kerékpárosok, a midőn a díjak is kiosztatták a nyertők között.

Mintegy ötvenen vettek részt a vacsorán, melynek folyamán Kiss József tanár, a pécsi bicycle-club elnöke a vendégeket és a versenyben győzteseket éltette.

Itt jegyezzük meg, hogy testületileg jöttek el a versenyre az eszéki, miholjáci, szabadkai, zombori, szegzárdi és szigetvári kerékpárosok, kik a vacsorán is részt vettek s Kiss tanár a vendégekre mondott tószójában ezt a nagy érdeklődést köszönte meg nekik.

Ifju Fürst Gyula német nyelven az eszékiekre emelte poharát, mit azok nevében Mayer köszönt meg, míg a zomboriak viszonzásul a Kiss tanár tószójára a pécsieket éltették.

Vacsora után a »Pannónia« kávéház kerthelyiségébe és a pécsi bicycle clubnak

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Letört virág.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Ép egy éve volt az eljegyzése. És az öröm, a boldogság napjának évfordulóján oda fektették a ravatalra halovánnyan, fehéren, mint egy letört liliumot.

Régi mese! Volt egyszer egy fiatal leány. Szeretett. Kicsi karikagyűrűt húztak az ujjára. Boldog volt. De a jegyese hűtlen lett és a fiatal leányt oda tették abba a rideg koporsóba, a melynek látása megdöbbeníti a szívet és most ott van a porban, a sírok porában.

Régi, kopott mese! De mindig új marad.

Pár sorban jött a gyászír. A fekete betűk szomorúan jelenték a fehér ártatlanság gyászos végét. Megrendült a szívem. Megrendült az agyam. Egész valómon által vérfa-gyaszító érzés rohant keresztül. Szemeim előtt összefutottak a betűk. Kezemből kihullott a papiros. Oh, mert iszonyu valami szemben állni a halál rideg gondolatával. Nem, nem a halál fáj minékünk, hanem az a mindent megemésztő elmulás gondolata. Hiszen a halál jobb, mint az emberek; ő nem lesz hűtlen egyikhez sem. Ő tisztán és fehéren viszi magával lelkünket a menynek és a földnek ha-

talmas ura színe elé. Itt hagyja testünkben a szenyet és foltot a földnek, mert hiszen abból származott. A halál mindent meggyógyít. Ha megitatja velünk a feledés poharát, elfelejtjük, hogy valaha léteztünk is. Oh nem! Nem a halál fáj nekünk. De fáj a keserű elválás gondolata minden viszontlátás reménye nélkül.

A halott már nem tud semmiről semmit. És az fáj nekünk, hogy nem tud, nem érez semmit. Az fáj, hogy ő már nem érez a mi örömeinkből, a mi bánatunkból semmit. A sors csapása ér minket. Ő már nem tud felőle semmit. Csak alszik némán, keblén imára kulcsolt kezekkel mélyen a föld alatt. Állunk a bálterem sima parkettjén: ő már nem hallja a táncra szóló zenét, nem látja a perdülő párokat. Ő csak pihen némán, lecsukott szemekkel a porban.

Kivitték a temetőbe. Barátnői, szerettei kikisérték. Azután leeresztették abba a mély gödörbe, mely a másvilág küszöbéül tűnik fel a halandó ember előtt. Ráhányták az imént még dobogó szívére a komor hantokat és volt, nincs.

Olvasom a hirt és halkan mormolom: nincs, nincs többé. Az ő emléke lengi át lelkemet és mégis az az emlék, az fáj legjobban. Nem mulhatott ő el egészen. Csak megoszlott szépsége, mert sok volt egynek. Arcának üde pirosságát látom a rózsabimbó hasadó szirmain. Hajának sötétségét keresem az éjszaka

feketességében. Lelke él a lilium hófehérségében. Hangját örökölte a szellő. Az ő emléke van velem mindenütt. Az nehezül a szívemre, mint a koporsóra a fekete fátyol.

A télen még ott volt a bálteremben. Akkor már nem volt gyűrű az ujján. Akkor már bántotta szívet a szomorúság. És micsoda nagy lélekerő lakozott benne. Nevetett, dalolt, kacagott. Csupa elevenség volt. Táncolt kivilágos kivirradtig. — Pedig akkor már el volt jegyezve a halálnak és nem tudott felőle senki, csak ő maga.

Könnnyü termetét még most is érzem karomban. A lelkem fuladozik annak az ölelésnek emlékeitől. A szívem most is tele van az ő dallamos, suttagó hangjával.

Az őszinte barátság fűzött engemet hozzá. De ez a barátság magasztosabb volt akár-milyen nagy szerelemnél. És én barátságommal jobban meggyászolom, mint tettem volna, ha szerelmese lettem volna.

Valami csodás érzelem volt az. Az színezi ki most is olyan élénken az ő emlékét.

A tavasz elején még ott csicsergett egy felolvasó estélyen. Rengeteg tapssal adózott neki a hálás közönség. Ő mosolyogva köszönte meg.

Ime most ott van a porban némán, hidegen. Nincs, nincs többé. Egykori jegyese talán nem is gondol rá. Ő magával vitte emlékét a porba, a hol már nem tudnak semmit

ugyancsak ott levő hivatalos helyiségébe mentek át a sportkedvelők és ekkor már nagy számmal voltak közöttük hölgyek is, cigány pedig kéznél lévén, hamarosan táncra perdült a sok versenyzés dacára ki nem fáradt fiatal-ság és mulattak kedélyesen, jókedvűen egészen hajnalig, úgy, hogy az idegen versenyzők egy része egyenesen a mulatságról ment ki az álomlásra s ha nem is sok díjat, de kellemes emlékeket vittek magukkal a pécsi versenyről.

Szerencsétlen koczikázás.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. június 10.

Ugy látszik, mostanában a különben öröme, szórakozásra való, vidámságot hozó ünnepek sorban szomorúsággal, szerencsétlenséggel járnak. Pünkösdkor három-négy szomorú baleset is történt s az Urnapja sem mulhatott el szerencsétlenség nélkül.

Ez a szerencsétlenség — hála a Gondviselésnek — nem járt ugyan végzetes következményekkel, de mégis nagy részvétet keltett mindenfelé, mert egy házaspárt ért, a kik az ünnep örömeit közösen, boldogan élvezvén, a váratlan szerencsétlenség is közösen jött reájuk.

Szigrist Ferenc, a Höffler-féle börgyár könyvelője, nejével a tegnapi kerékpárverseny-ről fiakkereken kikocsizott este hét óra felé a szőlőbe.

Szabó Sándor, a 62-ik számú bérkocsis vitte őket s midőn a megyei árvaház mellett, a Schapringer féle szőlő előtt ment a fiakker, ott történt a váratlan szerencsétlenség.

Az egyik ló ugyanis véletlenül megbotlott az uton és térdre esett. A mikor felugrott, fejével a másik ló száját megütvén, ez erre kirugott és megbokrosodva visszafordult a szűk utban, úgy, hogy a fiakker kerekei a Schapringer féle szőlő kerítését összerongálták. A megbokrosodott lovakat a kocsis meg akarta fékezni. Teljes erejéből huzta vissza őket, a bakon hátradőlve, de — a legnagyobb szerencsétlenségre — a gyeplő elszakadt. Ekkor állt be aztán a katasztrófa.

Szabó Sándor lebukott a bakról a földre, a lovak pedig a kocsit felfordították, úgy, hogy *Szigrist* Ferenc és felesége szintén kizuhantak a szűk uton a földre. A lovak tovább

a földi, hiabavaló dolgokról. Mint egy mesebeli fényes csillag, lefutott az égről a mélységes nagy éjszakába, a mint az ibolya könnyű illata eltűnt nyomtalanul a levegőben.

Üresen maradt a kis ház. Nem vár engem többé oda. A baromfiak, mintha csodálkoznak, hogy hova lett az ő kis gazdaszszonyuk, ide-oda járnak az udvarban. A kis kert naponta öntözetlen. Az ablakban hervadtak a fuxiák és rezedák. Üres minden. Rokonok, barátok szívében nagy üresség kong, melyet a boldogult halála hagyott.

Gondolkozom. Keresem az osztó igazságot.

Hát az a szép szem is ki tudott apadni? Hát azokba a hófehér karokba is belevághat az enyészet vasfoga? Hát maga a tökéletesség is semmivé lehet? Oh, hát ki fejt meg nekem a természet örök talányát? Hol van itt az igazság?

Megrendül az agyam. A szomorú halottas requiemnek utolsó akkordja csendül meg lelkemben: szeretnék perbe szállni a Teremtővel: Uram! add vissza nekünk a mi kedves halottunkat. Neked sok-sok angyalaid vannak. Talán meg sem érzed az ő hiányát. Ennek a kis családnak csak egy volt. Hogy azt is elvetted, fekete pokol lett az. Uram! Hát miért kell a bimbónak előbb letörni, mielőtt még gyümölcs lett volna belőle. Avagy az égnek volt szüksége az ő szépségére, az ő tisztaságára!

Szomorú igazság!

szárguldottak, le a külső Árpád-utcára, a hol az épen arrajáró emberek elfogták őket. Erre már mindakét ló megsebesült és véres volt, a kocsis sármentője és egyik lámpája összetört.

A szerencsétlenséget látta *Zádor* Józsefné, Árpád-utca 25. szám alatti lakos, a ki szemben jött a fiakkereken, hazafelé a szőlőből.

Az asszony kiabálására azután emberek mentek a helyszínére, kik *Szigrist* Ferencet és nejét a legközelebbi házba bevezetvén, orvosért szaladtak; a bal combján megsebesült bérkocsist pedig beültették a fogatába és úgy vezették haza a lovait a Kaszánya-utca 6. szám alatti lakására.

Tolnai Vilmos dr. fiakkereken ment ki a szerencsétlenül járt házaspár segítségére és ő nyújtotta nekik az első orvosi segélyt. *Szigrist* Ferenc a lábán, felesége pedig az arcán sérült meg s a mellett mindaketten több kisebb zuzódást szenvedtek. Sebesülésük nem veszélyes, de különösen részvétre érdemes *Szigrist*né, a ki áldott állapotban van s félt, hogy a szerencsétlenség káros hatással lehet ez állapotára.

A rendőrséget is értesítették a szerencsétlenségről, honnan *Ludvig* Ferenc dr. ment ki kocsin *Kovács* Antal, ügyeletes rendőrbiztos kíséretében. De már *Tolnai* Vilmos dr. a házaspárt orvosi segélyben részesítvén, csak az iránt intézkedhetett, hogy *Szigrist*ék kocsin haza mehessenek. A mi meg is történt.

Ludvig Ferenc dr. és *Kovács* Antal rendőrbiztos aztán a megsebesült *Szabó* Sándor bérkocsis lakására hajtattak s az orvos azt látta el orvosi segítséggel.

A szerencsétlenség ügyében megejtett vizsgálat szerint gondatlanság senkit sem terhel. Az eset egyetlen szemtanuja, *Zádor* Józsefné szerint a szerencsétlenség úgy történt, mint azt fentebb elöadtuk.

S még szerencse a véletlen szerencsétlenségben, hogy áldozatot nem követelt magának s hogy a megsebesült házaspár és a bérkocsis nem szenvedtek súlyosabb, életveszélyes sérüléseket!

Hirek.

Pécs, 1898. június 10.

A szerelem áldozata.

A mai századvég romlott szellemének, exaltált életmódjának kifolyása az az öngyilk-

Kitép, legázol a vihar
Kemény tölgyet, nyiló virágot.

Micsoda nagy ellenmondás! Nyiló virágot a pornak. Életet a halálnak. Bölcsőt a koporsónak. Oh, milyen gyarló, milyen tehetetlen az ember. Nem tud a halállal szemben mást, csak a kezeit tördelni és zokogni, hosszan, keservesen.

Ott künn, a temető porában, ott van a béke.

Oh, de iszonyu béke az! Nem tudok kibékülni a gondolatával. Egymás után költöznek oda mellőlem apa, testvérek, jóbarátok. A sir szája feneketlen. Ha még annyi volna is, mind eltűnik azon belül.

Tompa fájdalommal nézzük a hideg görgyöt, a letört virágot takaró nehéz sirhalomot. Oh édes halottunk! Jól fogsz-e ott pihenni? Nem fog-e ott is fájni az a te jó szíved? Gondolsz-e majd a mennyben ránk is?

Oh, de hiszen te már nem hallod. A fejed alját sem kell megigazítani többé. Jó neked már akárhogy.

Kábult fővel, lábujjhegyen megyek ki a temetőből, mintha attól tartanék, hogy felbredszen. A kapunál végigcsokolja arcomat a temetői szellő. És én mintha a te hangodat hallanám, a mint susogod felém a sirok éjszakáiból:

— Isten veled!

Visszanézek és még sokáig állok a más világ kapujában, mint egy élő fejta.

Isten veled!

Kersék János.

kosság, melyet egy fiatal, alig 21 éves ifjú követett el, eldobván magától az életet.

Az öngyilkos *Boskovic* Béla, a ki rófolásgéd volt *Róthmüller* Károly király-utcai üzletében. Szülei a kórház-utca 2. szám alatt laknak; nagyon egyszerű életmódban élnek, de fiuk mégis mindig nagyra vágyó tervekkel foglalkozott s úgy a társaságban, mint gondolataiban is mindig magasabbra vágyott, úgy, hogy végre valóságos szenvedélyévé vált a jelen helyzetével való elégedetlenség és a nagyzási mánia.

Ehez járult még az is, hogy fiatal szívébe beköltözött a szerelem. Egy K. M. nevű divatárusleányt szeretett meg, a ki bár nála vagy jó öt évvel idősebb volt, a fiatal ember mégis erős szerelemmel szerette. De hát a sok gátló körülmény miatt az is akadályul szolgált szerelmének, hogy az ideai sorozáson besorozták katonának s az őszön be kellett volna rukkolnia.

Mindezek aztán megérlelték agyában az öngyilkosság eszméjét.

Már egy izben, ezelőtt pár héttel, megkísérelte az öngyilkosságot. Revolvert kerített magának és a vasfürdő mellett kétszer egymásután magára lőtt. De egyik lövés sem talált s mikor a lövések zajára emberek siettek feléje, felugrott és kiszaladt az izraelita temetőbe, odakiáltva az embereknek:

— Agyonlövöm magamat!

Valahonnan aztán egy rendőr is előke-rült, a ki utána ment. De a temetőben szintén tett azért egy lövést magára, azonban a revolver ekkor meg csütörtökölt mondott. A temetőcsőz és a rendőr elvették tőle a revolvért s egy darab ideig nyugodtan viselte magát.

Tegnapelőtt azonban ismét elővette az öngyilkosság gondolata.

Most méreggel akarta magát elemészteni s e szomorú elhatározását ki is vitte. Valahonnan, állítólag lábujját hozván fel okul, szublimát-port kerített és azt feloldván, a szublimát oldatot megitta szülei lakásán. Utána nyomban tejet is ivott és lefeküdt. De mikor a méreg hatását érezni kezdte, bement egy tizenegy óra tájban a városi közkórházba, hol ellenszert adtak be neki. Innen dr. *Blau* Adolf orvoshoz ment, de az orvost nem találta otthon. Csaknem összeesett és fiakkereken vitette magát haza, a hol reggelig kinlódott. Reggel aztán bevitték a közkórházba, a hol féltizenkét órakor meghalt.

Holttestét a boncolás után kivitték az izraelita temető halottas házába és onnan vasárnap délelőtt temetik el.

Az öngyilkosnál három levelet találtak; az egyiket a főnökének, a másikat a szüleinek írja. Bocsánatot kér tőlük és megírja, hogy Mariskája nélkül nem tud élni s ezért lesz öngyilkos. A harmadik levelét *Kedves Mariskának, Pécs* címmel ahhoz a leányhoz írta, a kit szeretett s a kihez való szerelme miatt eldobta magától az életet.

Napirend 1898. június 11-én.

Naptár: szombat, június 11. — Római kath.: Barnabás. — Prot.: Barnabás. — Görög-kel. (máj. 30.) Izsák. — Zsidó: S. Behaloth. — Nap két 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 49 perckor. — Hold két 11 óra 54 perckor éjjel; nyugszik délben. Hold utolsó negyede 7 óra 4 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnomás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő, helyenként csapadék és zivatarok várhatók.

Lógyakorlat a Mecseken.

— (**Urnap.**) Pünkösdt követő nyolcadik napra lomb-sátrakat építenek a templomok körül, körmenetet tartanak és a világ mind a négy sarka felé megmutatják az oltári szentséget, hogy mindenek imádják. Ez az Urnapja, a Corpus Christi, amelyet évszázadok óta kegyelettel ünnepel meg a katolikus világ. Mindenütt nagy díszszel folyik le a szentség körülhordozása, katonaság kíséri a baldachint s végül sortűzzel teszi emlékezetessé a napot.

A magyar ember Urnapjához két dátumot fűz. Az egyik a nyár kezdetének a napja; Urnap után nem kell félni sem éjjeli fagytól, sem dértől, a gazda a szérüs kertbe vetteti ágyát, nem leli ki a hideg. Urnapról Péter Pálíg onnét nézheti, hogy emelkedik a termés. A másik dátum a Zimonyi ütközetet jelenti, e nap Hunyadi János emlékezetére került piros betűkkel a kalendáriumba. Az osztrák császár afölött való örömeiben, hogy jó Hunyadi megverte a törököt, Bécsben nagy parádét és körmenetet tartott s azóta se feledkeztek meg egy évben se Hunyadi Jánosról. Ez persze csak legenda, mert az ünnep régibb keletű és az egész világon megülik, de azért a jó magyar egy évben se mulasztja el, hogy elvégezvén ájtatosságát Hunyadi János nevének is ne szenteljen egy rövid imát. Pécsen is impozáns fényvel ünnepelték meg tegnap az Urnapját. A sétatér szinte ragyogott a kivonult helyőrség tisztjeinek diszruhájától s attól a sok szép asszonytól, fiatal leánytól, kik a sétatéren összegyűltek. A városi és megyei hatóság tisztviselőikara, a képviselőtestület, az állami hivatalok, a csendőrpáncsnokság egykép képviselve volt az ünnepen. A Kath. Legényegylet, a Veterán és a Hadastyán-egylet s a Tüzoltó-egyesület zászlók alatt vonultak ki; valamint az iskolák növendékei is. A székesegyházban Hetyey Sámuel megyéspüspök 8 órakor szentmisét pontifikált s aztán vezetése alatt megindult a körmenet s az Ur négy sátrát bejárván, féltizenegy órakor ért véget. Délelőtt szép idő volt; délután beborult ugyan az ég, de eső nem esett, csak estefelé. Pedig tegnapelőtt a szeszélyes Medárd-napja is eső nélkül mult el. Hanem az éjjel aztán megeredt az eső s ma borult, szomorú, esős napra virradtunk.

— **(Pécs város közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 11 órakor rendes havi ülést tartott a városházán báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt. Jelenvoltak: Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár dr. főjegyző, Krasznay Mihály kir. tanácsos, Dragonescu Döme pénzügyigazgató, Ullmann M. Károly, Salamon József tanfelügyelő, Kiss József, Zsolnay György kir. főügyészi helyettes, Egry József, Záray Károly dr., Cirer Elek dr. tiszt. főorvos, Fekete Mihály tiszt. főügyész, Kindl József, Nendvich Andor árvaszéki elnök, Szuly János és Ráth Mátyás. A mult ülésről elmaradt Jobszt László dr. és Aidinger János távolmaradása igazoltatott. Tudomásul vétetett, hogy több, Prágában megjelent tankönyv az iskolákból tiltatott. Egy kiviteles nősülési engedély pártolólág terjesztetik fel a miniszteriumhoz. Zsolnay György, kir. főügyészi helyettes havi jelentése kapcsán bejelentette, hogy az ügyészség fogházából hónapokkal ezelőtt megszökött két fegyenc közül az egyiket Temesvárott elfogták s az most ismét ül. Kovácsffy Kálmán államépítészeti főnök, Salamon József tanfelügyelő és Fekete Mihály tiszt. főügyész jelentései tudomásul szolgáltak. Az ülés — több érdekes vita után — egynegyedgykor ért véget.

— **(Elismerés egy tanítónak.)** Salamon József, kir. tanácsos, tanfelügyelő a mai közigazgatási bizottsági ülésen előterjesztette, hogy a mult hó folyamán a városi és felekezeti iskolákat sorban látogatván, mindennütt dicséretes előhaladást észlelt. A városi iskolákban a felsőbb osztályokban különösen kiemelendő a helyes magyar fogalmazás. Igen dicsérőleg és nagy elismeréssel emlékezett meg a tanfelügyelő Mussong Vincéről, az ágostontéri V. fiuosztály tanítójáról, kinek tanítványai igazán remek szépirással és helyes magyar fogalmazással tűnnek ki. Az elismerést a közigazgatási bizottság helyeslőleg vette tudomásul s arról a városi iskolaszéket is értesített rendelte.

— **(Adóügyek.)** A mult hó folyamán egyenes adókban 56.838 frt 69 krajcár folyt be az adóhivatal pénztárába. Ez pár száz forinttal több, mint a mi adó a mult év májusában befolyt. De viszont ez év öt hónap-

ában befolyt 177.092 frt 17 krajcár pár ezer forinttal kevesebb, mint a mult év hasonló időszakában befolyt adók összege. Hadmentességi adókban e hóban 1067 frt 05 krajcár folyt be. Az adókiivetés a folyó évre befejeztetett; az adókönyvek revideáltatnak, nehogy az adózók hibás adóbevezetés miatt zaklatassanak. E célból az évközben megszűnő üzletek bejelentésére is felhívta a pénzügyigazgatóság az elsőfoku iparhatóságot. Záray Károly dr. ugyan a mai közigazgatási ülésen abban a véleményben volt, hogy inkább az adóhivatal jelentse ezt be, mert annak van minden eltávozott vagy megszűnt adófizetőről minden negyedév alkalmával az adóintéskor a leggyorsabb tudomása, a mit Egry József is pártolt, azonban a közigazgatási bizottság Majorossy Imre polgármester hozzászólása után a pénzügyigazgató intézkedését vette tudomásul. Végre két ingatlanra elrendelték az árverést adóhátralékok miatt.

— **(A pécsi polgári daloskör ünnepélye.)** Tegnap délután az új-sörgyárban sikerült nyári ünnepélyt rendezett a »Pécsi Polgári Daloskör«, melyre egész délután érkeztek a vendégek, lassanként betöltve az egész nagy helyiséget s azután a bicikli-verseny befejeztével is igen sokan jöttek még ki azok közül, kik előbb a versenyt akarták végignézni. Az egész udvar s benn a terem is ügyesen fel volt díszítve lampionokkal, zászlókkal, színes füzérekkel és míg időnként a daloskör tagjai énekszámokkal s Rác Gusztó zenekara szép játékaival felváltva gyönyörködtették a közönséget, a szünetek alatt confetti dobálása, a rakétákból való kilövése, serpentin és rózsahajigálás között töltötték az időt, melyekhez a dobálni valót csinos leányok árulták a vendégeknek. Mikor azután ebbe is belefáradtak, úgy nyolc óra körül megkezdődött a tánc és tartott egészen éjfél körül a kedélyes mulatság, mely dacára a borongós, esős időnek, a sok kiadásnak és olcsó belépti jegyeknek, mégis behozta a költségeket, sőt némi tiszta jövedelmet is eredményezett.

— **(Egy havi ügyforgalom.)** Majorossy Imre polgármesternek a mai közigazgatási ülésen beterjesztett jelentése szerint a mult hónapban a központi közigazgatási iktatóba 2427 ügydarab érkezett s elintéztetett 2341. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1760 ügydarab; elintéztetett 1690. Bűnügy volt 1, vétség 25, kihágás 180. Letartóztatás történt 227; kitoloncoltatott 37 egyén. Vidékről érkezett utasok száma volt 1084. A munkanélküliek száma jelentékenyen apadt, mert a rendőrfőkapitány az összes napszamosokat magához rendelte s tudtukra adta, hogy a ki állandó munkát nem vállal, illetőségi helyére fog toloncoltatni. A községi bírósághoz érkezett 309 ügydarab és 30 erdei kihágási ügy; elintéztetett 285, megszűnt 25; végrehajtás volt 94 esetben. A bányatelepi községi bírósághoz érkezett 101 ügydarab; elintéztetett 74, megszűnt 27. Utadoban befolyt 4338 frt 88 krajcár. Egy ló és ember eltartása a mult hóban 36 frtba került. Fejérváry Imre báró főispán amaz észrevételére, hogy a jelentésben a közigazgatási központi iktató ügydarabjainál csak mindig az egy hónapról hátramaradt ügydarabok száma van feltüntetve s nem az, hogy mennyi az összes restancia, a közigazgatási bizottság — Majorossy Imre és Szuly János hozzászólásai után — felhívta a polgármestert, hogy ezentul a havi jelentésekbe az összes restanciák számát belevegye, mert a bizottság csak így nyerhet tájékozást az esetleges hátralékokról.

— **(Mezőgazdasági utipari használat.)** Klein Dávid pécsi lakos ellen azt a panaszt emelték a rendőrségnél Weiler N. János és társai, hogy a Frühweisz-szölejében követ fejtet s a követ a dülöuton szállítatván, azt rongálja. Zsolnay György hasonló panaszt tett ellene a Krumply-völgyben való kőszállítás miatt. A rendőrkapitányság 300 frt pénzbüntetés terhe alatt eltiltotta Kleint a további

szállításoktól s ugyanigy tett a városi Tanács is, mivel a dülöut mezőgazdasági ut s a mezőrendőri törvény értelmében ipari szállítások céljaira nem használható. A mai közigazgatási ülésen Tróber Aladár főjegyző referálta az ügyet s Záray Károly, Zsolnay György és Nendvich Andor hozzászólásai után a bizottság az eltiltást jóváhagyta. Nemcsak azért, mert a törvény értelmében a mezőgazdasági ut ipari szállításra nem használható, de azért is, mert Klein Dávid »szőlőforgatás« titulus alatt akart kőbánya-üzemet folytatni minden telepengedély nélkül.

— **(Lutz István emlékezete.)** Bányatelep elhunyt rendőrkapitányáról, Lutz Istvánról meleg szavakban emlékezett meg Majorossy Imre polgármester a mai közigazgatási bizottsági ülésen. Érdemeit felsorolva, indítványozta, hogy váratlan elhunyt felett a bizottság jegyzőkönyvileg fejezze ki részvétét s arról özvegyét értesitse. A mit az ülés egyhangulag el is határozott.

— **(A püspök a tanítónőképzeben.)** Hetyey Sámuel, megyés püspök, tegnapelőtt megjelent a Miasszonyunkról nevezett apácázárdában a tanítónőképze-intézet növendékeinek vizsgálatán, meghallgatta a növendékeknek a számtanból és mértanból adott feleleteit s meglegedését fejezte ki a látottak és hallottak felett, midőn a vizsgáról távozott.

— **(Feltört zsinagóga.)** A szegvárdi zsidótemplomba — mint ottani tudósítónk értesít — tegnapelőtt éjjel betörték, hogy a templom kincseit elrabolják. A vakmerő tettesek szándéka nem sikerült, mert az arany és ezüst drágaságokat a templomon kívüli őrzik. A tetteseket a csendőrség nyomozza.

— **(Somogyvármegye)** közigazgatási bizottsága tegnapelőtt tartotta rendes havi ülést Tallian Gyula főispán elnöke alatt Kaposvárott. A bizottság Mathis Ferenc kir. tanácsos, kaposvári pénzügyigazgatót legfelsőbb kitüntetésre és előléptetésre alkalmából üdvözölte. A Bosnyák árvaszéki elnök és Madarasi főszámvevő elleni fegyelmi ügyben is hozott a bizottság határozatot, amennyiben előbbit fölmentette, utóbbi dorgálásra ítélte.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A pécs-budaikülvárosi Katolikus Kör alapszabályait, ugy szintén a némedi Olvasókör és a madoccai Polgári Olvasóegylet alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **Nyári ünnepély.)** A pécsi önkéntes tűzoltó-testület július hó 3-án a »Pécsi Polgári Daloskör« és a »Pécsi torna-egyesület« közreműködésével a Scholtz-telep új sörgyár és ezzel kapcsolatos Abbázia kerthelyiségeiben rendezi zászlófelszentelésének 25-ik évfordulója alkalmából nyári ünnepélyét. Az ünnepély kezdete délután 4 órakor. Ez alkalommal a cs. és kir. 44. gy.-ezred zenekara játszik. Tánc, virágkorzó, serpentin- és confetti-dobálás is lesz. Az Abbázia kerthelyiség feldiszipítése és kivilágítása minden eddigig felülmul. Szórakozásul paprikajancsi-színházak, csoda-malom, erőművészet s sok egyéb látványosságok és ballon-captif szolgálnak. A Széchenyi-térről és vásártérről társaskocsik közlekednek 10 kr. viteldij mellett. Belépő jegyek ára: Személyjegy 30 kr., gyermekjegy 10 kr. Jegyek előre válthatók Gyimóthy Gyula fűszerkereskedésében (vásártér), ugy a tűzoltóság központi őrtanyáján (városház). Az ünnepély tiszta jövedelmei tűzoltó szerek beszerzésére fordítatnak, a miért is felülfizetések és tombola-tárgyak köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén július hó 10-én tartatik meg az ünnepély.

— **(Éjjeli szivárvány.)** Bar.-Lőcsön este 10 órakor mindazok, a kik a zivataros keleti eget szemlélték, ritka égi tüneménynek voltak szemtanúi. A keleti égboltozat irányában egy, bár halvány, de határozottan körvonalozott szivárvány volt látható. Ez éjjeli szivárvány a nyugati derült égen sarló alakban világitó hold gyenge fényének a keleten történt

esőzésben való megőrése és visszaverődése következtében keletkezett. A ritka tünemény csak igen rövid ideig gyönyörködtette a zivataros ég szemlélőit úgy, hogy csak igen kevesen láthatták azt. Nagy része a szemlélőknek, kik a fénytörés és visszaverődés törvényeit nem ismerték, abban valami rendkívüli égi jelt vélték látni, mely mindenféle balsejtelmekre szolgáltatott okot.

— **(Életunt asszony.)** Megunta az életét *Misángyi* Mihályné szül. *Horváth* Mari, felső-vámház-utca 42. szám alatti lakos. Állítólag a férje és a felnőtt gyermekei nem a legjobban bántak vele, a mi annyira elkeserítette, hogy végre is elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Tegnap reggel egy csomó gyufát feloldott egy bögre vízben és megitta azt. Mikor azonban a méregokozta fájdalmak elővették, bevallotta a tettét hozzátartozóinak, a kik nyomban a rendőrségre futottak segítségért. A rendőrség aztán beszállította az életunt asszonyt a városi kórházba, a hol csakhamar jobban lett. Állapota nem veszélyes s ha a kórházból kikerül, bizonyára okul az első öngyilkossági kísérlet fájdalmaiból és másodsor nem próbálja meg, hogy milyen állapot az, ha az ember élet s halál közt lebeg!

— **(Építkezés a vasut mellett.)** A mai közigazgatási ülésen előfordult egy építkezési ügy. *Schapringer* Gusztáv szándékozik a vasut mellett, a tüztávokban építeni. Ehez szükséges egy küldöttség szemléje, mely szemlére a vasuti igazgatóság is meghívandó. E szemle rendszerint költséges és hosszadalmas, tehát a városi Tanács azt javasolja, hogy a miniszter szüntesse meg rendeletének erre vonatkozó hatályát kisebb építkezési ügyekben, a milyen a jelenlegi is. De hát a törvény törvény s mivel a rendelet alapját a törvény képezi, *Záray* Károly felszólalása után a Tanács javaslatát félretették. A szemleküldöttségbe *Szuly* János, *Záray* Károly és *Ráth* Mátyás küldettek ki s a szemle most is a régi módon fog megejtetni.

— **(Az irgalmas-kórház szabályzata.)** Báró *Fejérváry* Imre dr. főispán a mai közigazgatási bizottsági ülésnek tudomására hozta, hogy az irgalmas-rend pécsi kórháza a törvényben előirt kórházi szabályzattal nem rendelkezik s így a közigazgatási bizottság által nem is őrizhető ellen e tekintetben. A bizottság tehát most felhívja az irgalmas rendházat, hogy a kórházi szabályzatot 60 nap alatt készítse el és terjessze be a bizottsághoz.

— **(Halálozás.)** Városunknak ismét egy általánosan ismert, tipikus alakja távozott el az élők sorából. Meghalt *Sillay* József vendéglős, életének 59-ik évében, tegnap este félkilenc órakor. Az elhunyt egyike volt a legkedveltebb vendéglő-tulajdonosoknak hosszú időn át. Tulajdonképen mézárósi part tanult, de azzal felhagyva, vendéglőt nyitott s minden idejét és pénzét a szőlőrekonstrukcióra áldozta. Beutazta csaknem minden nevezetesebb szőlőtelepét az országnak s tanulmányait itthon saját szőlőjében minden pénzáldozat árán is értékesítette. Halálát okozó betegségét, a vesebajt is, így kapta folytonos munkálkodása közben, egyszer a borpincéjében meghűlvén. Temetése holnap (szombaton) délután 5 órakor lesz a Ferenciek-utcája 8. szám alatti házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét hétfőn d. e. 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébánia-templomban. Halálát öcsöce *Sillay* Béla, a »Hajó«-szálló vendéglőse és két nővére, továbbá *Herczenberger* József táncitanító, mint sógora és nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Zsolnay Vilmos házbéradója.)** *Zsolnay* Vilmos gyáros — tudvalevőleg — megfeleltette a reá kivetett házbéradót. Az ügyben most a közigazgatási bíróság újabb helyszíni tárgyalást rendelt el s a közigazgatási bizottság utján felhívta a város Tanácsát, hogy állapítsa meg, miszerint a *Zsolnay*-gyárban *Zsolnay* Vilmos és *Miklós*, úgy *Mattyasovszky* Jakab és *Sikorszky* Tádé által birt

lakosztályok milyenek, a gyártelep mely részét foglalják el s mi a foglalkozásuk az ott lakóknak? Csak ez újabb vizsgálat után várható tehát az ügyben végleges döntés.

— **(Lopások.)** A palaj-pusztán *Schlakovitz* Samu udvarán egyik éjjel tolvajok jártak, a kik másféltucat libát elhajtottak onnan a gazda megkérdezése nélkül s a mellett egy tucát aprójószágot is elemelek. Ugyane tolvajok Sámódra is ellátogattak és *Tömösközi* Jánostól kilenc darab szárnyasállatot, *Kovács* Andrásról pedig tizenöt darabot elloptak. A károsok feljelentésére megindították a nyomozást az ismeretlen tolvajok kézrekerítése végett.

— **(Megdézsmált kertek.)** *Bognár* Mihály, *Nyérő* Mihály és *Topa* Ignác, tizenöt éves suhancok Tamásiban éjnek idején bemásztak *Kiss* János, járásbírósi albiró és *Grécer* Fülöp, tamási lakos, kertjébe s onnan egész csomó rózsafát elloptak. Tettüket a csendőrség kinyomozta s most a bíróságtól el fogják venni megérdemelt büntetésüket.

— **(Permetezőt loptak.)** *Quel* János és *Quel* Ádám, diósberényi lakosok, egy kis pénzmagra akarván szert tenni, *Dávid* Mihály házába belopóztak s onnan egy permetezőgépet elemelek. Mielőtt eladhatták volna azonban, elfogták őket s az ellopott gép gazdájához vissza, ők pedig a bíróság gondozása alá kerültek.

— **(Meggzurkált asszony.)** A németüröghi korcsmában *Balázs* József véres bosszút állott *Csordás* Jánosné szül. *Viel* Katalin nevű régi haragosán. A korcsmai mulatság alkalmával rátámadt és egy késsel a torkába szúrt; még több szúrást is ejtett rajta, mire lefogták és megakadályozhatták további vérengzését. A súlyosan sebesült asszonyt otthon ápolják; a késelő embert pedig átadták a bíróságnak.

— **(Árvák vagyona.)** A városi árvaszék elnökének, *Nendtvich* Andor tanácsosnak, a mai közigazgatási ülésen tett előterjesztése szerint az árvavagyon a múlt hónapban 826.879 frt 97 kr. Kiadás volt a múlt hónapban 80.312 frt 19 kr. Gyámság alól felszabadult 12 egyén; 7 vagyontalan, a többi vagyonos. Ez utóbbiaknak 368 frt adatott ki. Hat százalékos kölcsönt 500 frt erejéig adott ki az árvapénztár magánosoknak a múlt hó folyamán. *Fejérváry* Imre báró főispán ama kérdésére, hogy az árvapénztári számadásokkal miként áll a dolog, a tanácsos előterjesztette, hogy azok a legközelebbi közgyűlésnek be fognak terjesztetni. Egyébiránt azok most számvevői felülvizsgálat alatt vannak s a késedelmet az okozta, hogy a miniszter új kimutatásokat kívánt, továbbá, hogy a pénztár átadása az új ellenőrnek szintén sok időbe került.

— **(Rablót fogott.)** Tegnap a késő éjjeli órákban történt. Egy uri nő zavarta fel a háznépet, mert állítása szerint rablót fogott, a kire, hogy el ne szabadulhasson, rácsukta az ajtót. Az összecsendült házbéliek előtt elmondta, hogy férje még korán este születésnapjára ünnepélyre ment, ő egyedül maradt otthon. A szobaajtót nem csukta be, nehogy férje zörgetni legyen kénytelen. Egyszerre arra ebredt fel, hogy valaki bejött az ajtón és motoszkált. Először gyanútalanul kérdezte, mert azt hitte, hogy a férje: János, te vagy? A jövevény egy árva szót sem szólt. Erre megrémülten, hirtelen kiugrott az ágyból, gyorsan kiszaladt a szobából s a rablóra rácsukta az ajtót. A másik szobában a mi ruhát talált, felkapta magára és úgy ütött zajt. A házbéliek előtt erre felnyitotta az ajtót s a mint azok rablót elfogására felfegyverkezve egyszerre betörték, meglepetéssel látták, hogy a gyanúsított már ruhástul, mindenestől jóízűen alszik az ottománon és a lármát csapó intelligens uri nő — férje volt.

— **(Feloldott ítélet.)** *Soós* Istvánné *Makár*-utcai lakosnő panaszára a rendőrkapitányság azért, hogy *Hirschfeld* Sámuel kocsisai a dőghányó-dűlőben levő földjén kárt okoztak,

Hirschfeld 3 frt kártérítésre es 5 forint pénzbüntetésben elmakacsolta, mivel a tárgyalásra nem jelent meg. Az ítéletet *Hirschfeld* megfeleltette abból az okból, hogy az idézést neki nem kézbesítették. *Záray* Károly dr. és *Szuly* János hozzászólalása után a mai közigazgatási ülés az ítéletet feloldotta s új vizsgálatot rendelt, el annak megállapítása végett, hogy a kocsisok cselédei voltak-e *Hirschfeld*nek, vagy csak fuvarosai, a kik különben önállóan dolgoznak. Mert az előbbi esetben felelős csak az okozott károkozó a gazda; az utóbbiban nem.

— **(Egy kis leány balesete.)** Sajnálatraméltó szerencsétlenség történt ma délelőtt fél tizenkét órakor a *Mária*-utca 16. számú házban. Ott lakik *Farkas* Sándor, törvényszéki bíró a családjával s ma a jelzett időben a cseléd a bíró tizenöt hónapos kis leánykájával játszott az egyik szobában. A lánykát odavitte az udvarra nyíló földszinti ablakhoz s odaállította az ablakpárkányra. Az élénk, virgoc kis leány az ablakban izgett-mozgott s egy szerencsétlen pillanatban nekidült a külső ablaktáblának. Az ablak nem volt jól becsukva; kinyílt és a kis leány lezuhant az udvarra. A rémült sikoltozásra, a mit a cseléd ütött, ki egyedül volt otthon, mert a leányka édes anyja is elment kevéssel előbb hazulról, dr. *Folly* orvos vette ápolás alá a kis leánykát, a kinek sérülései súlyosak ugyan, de talán megmenthető lesz az életnek és szüleinek, kiket a szerencsétlenség így is mély fájdalommal sujtott.

— **(Leszakadt kőbánya.)** Tegnap a *Tettyén* beszakadt a *Papp* István-fele kőbánya. Mintegy kétszáz kocsira való kő zuhant alá a mélységbe, s szerencse, hogy ünnep volt, mert ha munkanapon történik a beszakadás, ki tudja, hány emberéletet követelt volna áldozatul!?

— **(Pécs város közegészségügye.)** Városunk közegészségügye — mint azt *Cirer* Elek dr. tisztifőorvosnak a mai közigazgatási ülésen előadott jelentéséből megtudjuk — május hó folyamán kedvezőtlen volt. Különösen a hevenyfertőző betegségek grasszáltak, sőt több halállal is végződött. Mindezek dacára a kórházak forgalma 83 apadást mutat; összesen 708 beteg ápolatott a kórházakban, még pedig a városi kórházban 509, az irgalmasoknál 95, a bányatelepi kórházban 47 beteg. Született 96 egyén, meghalt 90 a múlt hó folyamán.

— **(Az emberi gyomor.)** Hogy egy egészséges ember hatvanéves koráig mennyi ennivalót fogyaszt el, azt kiszámította az a bizonyos angol tudós, a ki emberemlékezet óta nehéz problémák kiszámításával szórakozik. E szerint ha mindennapra 250 grammnyi huszfogyasztást számítunk s egy ökör összes ehető alkatrészei átlag 250 kilogramm súlyúak, akkor 60 év alatt egy 20 marhából álló gulyát fogyaszt el a jó gyomru ember s hozzá 15.000 kilogramm kenyeret, melynek 400 köbméter a térfogata. Ez csak a marhahús, a gulyához egy szintén 20 tagból álló disznócsorda is járul, azonkívül két vasuti kocsi burgonya, 10.000 tojás és rengeteg sok szárnyas állat. Az olyan ember, kinek nem nagyon keserű az élete, 4500 kilogramm cukrot, 750 kilogramm sót, egy másfél köbméter térfogatú almát s ugyanannyi körtét, narancsot és szilvát eszik meg. Ezekhez még egyéb csekélységek is járulnak, úgy hogy egy jó gyomru embernek összesen hatvanezer kilogramm súlyú táplálék kell, hogy hatvan évig éljen.

— **(Állomás-kibővítés.)** A kaposvári vasuti állomás kibővítése ismét egy lépéssel előbbre haladt. A somogy megyei közigazgatási bizottság előterjesztése folytán a kereskedelmi miniszter a kártalanítási eljárást elrendelte s azt folyó hó 20-án meg is tartják a kaposvári törvényszéknél.

— **(Pályázat.)** A kaposvári törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökségéhez.

— **(Kinevezések.)** A kaposvári pénzügyigazgatóság *Bárany Dezső* marcali adóhivatali díjtalan gyakornokjelöltet ugyanoda, — *Kundler Ármán*, kaposmérői lakost pedig a karádi adóhivatalhoz ideiglenes minőségben díjjas gyakornokká kinevezte.

— **(Junius nyolcadika Garén.)** A garéi rk. iskola Ó felsége koronázásának évfordulóján kirándulással egybekötött ünnepélyt tartott. Reggel fél 8 órakor ünnepélyes hálaadó szent misét hallgattak, mely után az iskolaterembe vonulva, az iskolai ünnepély a »Himnusz« eléneklésével kezdetét vette. Ezután *Kulcsár János* plebános az ünnepély célját ecsetelte lelkesült beszédében a növendékeknek, hogy az ezeréves Magyarország multjából lelkesedést, a jövőre pedig erős hitet és bizalmat merítsenek e küzdelmekben, dicsőségben és gyászban egyaránt gazdag magyar nemzet életéből. »Isten, király, haza« e három jelszót kötötte szívökre, hogy ne feledjék: akkor boldogulnak. Most szépen betanult hazafias verseket és énekeket adtak elő a növendékek, fiúk és lányok, mely után nemzeti zászló alatt *Tóth János* tanító vezetése mellett kirándultak dalok hangoztatása között a közeli erdőbe, hol a szabad természet ölen, hála fohászt küldtek fel az Egek Urához tetséges királyunk és imádott hazánkért! Öröm, vidámság és jó kedv tükröződött le a gyermekek arcáról, a madarak dalával egyesült a gyermekek ártatlan éneke; — volt versenyfutás, társas játék stb. Már megkondult a harang délre, amikor az iskolába vissza érkeztek; — itt a »Szózat« eléneklése után a király és az ezer éves magyar haza éltetésével otthonukba tértek.

A ki órát vásárol fogadja meg azt a jóakaró tanácsot, hogy ne vásároljon kéz alatt, hanem forduljon első rangú ékszerész és órás céghez. A kéz alatt vásárolt óránál sohasem tudhatja az ember, hogy megbízható-e az arany minőségében, a szerkezet kitűnőségében és új vagy jó voltában. Az ugynevezett kéz alatti vásárlásoknál, midőn különféle ügynökök az arany órát láncostul árulják, rendszeren szokott lenni, hogy az aranylánccal együtt mérik a rajta függő nehéz függeléket is, már pedig csak világos, hogy ez az eljárás a vevőnek egyenes megkárosítása. Minden valamire való órás külön árulja a jou-jout és a láncot, nehogy vevőjét megcsalja, de meg ma már legolcsóbban és megbízhatóan csakis első rangú órás cégnél lehet vásárolni, akik összeköttetéseiknél a legjobb és legolcsóbb forráshoz jutnak és már a verseny szempontjából is kénytelenek jutányosan adni.

Ne vegyünk tehát arany és ezüst órákat, ékszereket, de különösen drágaköveket másodkézből vagy zálogházakból, hanem elsőrangú aranyművesektől. *Schönwald R.* 50 év óta fenálló cég ékszerész téren a legnagyobb választékkal szolgál és legteljesebb garantiát nyújt. Pécs Király-utca városház épület.

Törvénykezés.

§ **Hatáskör megállapítása.** A m. kir. belügyminiszterium a P. György és társai pálfai lakosok ellen buzalopás miatt folyamatba tett ügyben a gyönki kir. járásbíró és Tolna vármegye simontornyai járásának főszolgabírája között felmerült hatásköri összeütközési esetet megvizsgálván, következőleg határozott: jelen ügyben az eljárás közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik. Indokok: P. György, C. István, ifj. S. István és B. István pálfai lakosok azzal vannak terhelve, hogy M. József pálfai lakos buzaföldjéről 11 kereszt búzát és H. Pál pálfai lakos földjéről 7 kereszt búzát elloptak. Tekintettel arra, hogy a károsult egyének a csendőri feljelentés alapján kérték a feljelentettek megbüntetését és hogy a mezei lopás

a mezőrendőri törvény 93. §-ának utolsó bekezdése értelmében csak is a károsult fél panaszára üldözhető, s ennél fogva a feljelentett cselekmények által okozott kár tekintetében, a mezőrendőri tv. 97. §-ának 2-ik tételében foglalt rendelkezéshez képest, a jelen esetben a csendőri feljelentés adatai szolgálnak irányadóul; tekintettel végül arra, hogy az eljárás adatai szerint oly körülmények sem látszanak fentorogni, melyek alapján a feljelentett mezei lopások az okozott kár értékére való tekintet nélkül büntetteknek lennének minősítendőek: a szóban forgó cselekmények az 1894: XII. t. c. 93. §-ának a) pontjába ütköző kétrendbeli mezőrendőri kihágásnak ismérveit tüntetik fel. Minthogy ezen kihágásnak elbírálása a mezőrendőri törvény 103. §-a értelmében a közigazgatási hatóság hatáskörébe van utalva, a szóban forgó ügyben az eljárásra a közigazgatási hatóság hatáskörét kellett megállapítani.

§ **A multság ára.** *Köszegi Ferenc* fiatal, tizenhatéves legény, a ki azonban ennek dacára szeretett mulatni, sőt gavallér tempói is voltak, megvendégelte barátait is, ha volt pénze.

Két cimboráját, *Csonka Józsefet* és *Horváth Sütő Imrét* többször vendégelte meg, azt mondván nekik, hogy tizenöt forintot talált, hatot pedig kuglin nyert, pedig úgy jutott a pénzhez, hogy konyhakulcsukkal *Kiss János*, ugyancsak pécsi lakos házába behatolva, onnan egyszer tizenöt, kétszer pedig husz-husz forintot összesen tehát három ízben ötvenöt forintot lopott el.

Negyedszer is lopni akart, de akkor rajtacsípték és ma a törvényszék öt egy évi börtönre, két társát pedig négy, illetve hét napi elzárásra ítélte. *Köszegi* felebbezett az ítélet ellen s terhére az ügyész is, a másik kettő pedig azonnal megkezdte büntetésének kitöltését.

§ **A boszu.** A folyó év február huszonhetedikén Püspök-Márokon *Schab József* összetalálkozván *Rittinger Józseffel*, azt kétszer földhöz vágta.

Rittinger ezért boszút forralt ellene, hazamenvén magához vett egy szecska vágó kést és egy botot s lesbe állott az utcán, várva *Schabot*, ki tíz óra után csakugyan előtte haladt el. Ekkor előugrott *Rittinger* s a bottal kétszer megütötte, majd a késsel vágta meg kezét két helyen, úgy hogy *Schab* ötvenhárom napig feküdt sebei begyógyulásáig a mohácsi László kórházban.

A törvényszék ma fél évi börtönre ítélte a boszuálló suhancot, a ki megfelelőbbre az ítéletet, de terhére felebbezett a kir. ügyész is.

T a n ü g y .

)(**Vizsgálatok rendje** a mohácsi áll. polgári leány- és fiúiskolában. a) Leányiskola. Junius 10-én d. e. 8 órakor: az összes vallásfelekezetek hittani vizsgája. Junius 10-én délután 2 órakor ének, 4 órakor torna; junius hó 11-én d. e. 8 órakor az I. osztályban, 13-án d. e. 8 órakor a II., 14-én d. e. 8 órakor a III. és 15-én d. e. 8 órakor a IV. osztályban. Junius 16-án d. e. 8 órakor magánvizsgálatok (fiú és leány), 17-én d. e. 8 órakor Te Deum; bizonyítványok kiosztása. b) Fiúiskolában. Junius 20-án d. e. 8 órakor: az összes vallásfelekezetek hittani vizsgája. Junius 20-án d. u. 2 órakor ének, 4 órakor torna, jun. 21-én d. e. 8 órakor az I. osztályban. 22-én d. e. 8 órakor a II., 23-án d. e. 8 órakor a III. és 24-én d. e. 8 órakor a IV. osztályban. Junius 26-án d. e. 8 órakor Te Deum; bizonyítványok kiosztása. — Az osztályvizsgálatok az igazgató elnököl. — A vizsgák nyilvánosak. — A leányiskolai torna-vizsgálatokon csak nők, gondnoksági tagok és tanterfiak vehetnek részt. — A kézimunka és írásbeli dolgozatok kiállítására a leányiskola részéről nyitva van junius 17-ig; a fiúiskola részéről junius 19—26-ig. Ezen kiállítások nyilvánosak.

T Á V I R A T O K .

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Melcer Vilmos*, *Mócsy Antal* és *Heltai Ferenc* beszédei után a betegápolási javaslatot általánosságban elfogadták s megkezdtek a részletek tárgyalását.

— **Megüresedő mandátu.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti egyetemen a román nyelv tan-
székére *Csókány (Ciocan) János dr.*, beszerce-naszódi képviselő, fog legközelebb kinevezettni, az elhunyt *Román Sándor* utódául. E kinevezés nagy feltűnést fog kelteni, mert mellőzik *Moldován Gergely* és *Alexy György*, kiváló román tudósokat és helyettük egy eddig ismeretlen nevű kormányparti képviselőt neveznek ki.

— **A hercegprimás Balatonfüreden.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Vaszary Kólos* hercegprimás ma titkárával Budapestről Balatonfüredre utazott s két hónapig fog ott tartózkodni.

— **Bánffy Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bánffy Dezső* báró miniszterelnök Bécsben hosszabb ideig tanácskozott gróf *Thun* osztrák miniszterelnökkel. *Lukács László* pénzügyminiszter délben érkezett a tanácskozásra.

— **Spanyol-amerikai háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az „Imparcial“ értesülése szerint a spanyol külügyminiszter a hatalmak madridi nagyköveteivel a helyzetről tanácskozott. A spanyol kormány a Filippini szigetek kérdésének rendezését a nagyhatalmakra akarja bízni s a külügyminiszter ez iránt már érintkezésbe is lépett a külföldi kabinetekkel.

Londoni híresztelés szerint a spanyol politikai körök végtelenül le vannak verve s mindnyájan tisztességes békét kívánnak, különösen miután a Filippini szigetekről érkező rossz hírek folytán mindenki a legrosszabbra van elkészülve.

A tegnapi minisztertanács meghatalmazta a külügyminisztert, hogy a nagyhatalmak közbenjárását kikérje. A külügyminiszter első sorban a bécsi spanyol nagykövetet instruálta ebben az értelemben.

A tengerészügyi miniszter Cadizba utazott, hogy jelen legyen a tartalékos had elindulásánál. Általánosan hiszik, hogy a hajóhad a Filippini szigetekre készül menni, de ezzel szemben irányadó helyen jelentik, hogy Amerikába megy, hogy boszút álljon a kaneei vereséért.

A spanyol kormány utasítani akarja a manillai kormányzót, hogy az angol és francia hajók parancsnokait kérje meg, hogy a spanyol lakosság életét oltalmazzák meg.

Londoni értesülés szerint minden oldalról megerősítik a hirt, hogy a spanyol kormány utasította a bécsi spanyol nagykövetet, hogy a béketárgyalások megindítása végett forduljon Goluchowsky osztrák-magyar külügyminiszterhez.

Don Carlos a karlista-párt összes vezéreit tanácskozásira hívta meg Brüsszelbe. A trónkövetelő köényzetében tartja magát a hír, hogy a párt nagy akcióra készül.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1898. évi június hó 6-án s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1215. Boszkovits József — Bok Pál zárlat. — hh.
1288. Ócsényben elhalt Sörös S. István hagy. ügye. — mv.
1327. Kaposvárott elhalt Nagy Katalin » » — hh.
1350. Báttaszéken elhalt Mürell József » » — hh.
1351. Kotánci Katalin s t. — Engedi Antal végr. — rend.
1369. Dunaföldváron elhalt Ráth Györgyné hagy. ügye. — mv.

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 1229. Windischman Ferenc — Dravec Mária házass. felb. — hh.
1233. Szemelyác Teréz — Princ Nándor Károly házass. felb. — hh.
1311. Müller Henrik — Hollenbock Erzsébet házass. felb. — hh.
1339. Spitznagel Katalin — Arnold András házass. felb. — hh.
1340. Reinhard Katalin — März János házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1343. Litzmann Ignácné — Fürst Jakab s fiai zjog törtl. — hh.

II. polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 1228. Bebesi János — Bebesi Teréz s t. szerződ. érvényt. — hh.
1259. Tóth Lidi férj. Jakab Jánosné — Tóth József s t. végr. — hh.
1282. Bodor József — Monós Sándor s n. ing. birt. — rmv.
1283. Balog Katalin — Kincses József s t. ing. tjog. — hh.
1284. Horváth János s n. — Horváth Györgyné ing. birt. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1223. Kumper Jánosné — Geiger Gyula végr. — fo.
1346. Dr. Pálffy Lajos — Széles Ilona tjog. — mv.
1347. Böröcffi Lotti s t. tjog bek. — vu.
1368. Dr. Gombosi Mór — Török Elemér s n. végr. — rend.
1370. Kocsis Erzse — Hamburger József zjog előj. — rmv.
1375. Tolna vidéki takptár — Geiszhaner Ferenc végr. — vu.
1377. Nagyatádi takptár — Hajdu Mihály st. zjog. — rmv.
1379. Ranga Dániel — Varga Eva zjog bek. — mv.
1380. Csapics Germán — Wallenstein Armin végr. — rend.
1407. Csákány Erzse — Beer János s n. tlkv. ügy. — hh.
1408. Lampel János — Harácsi Erzse s t. végr. — rend.
1409. Potenc István — Harác Erzse s t. » — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1371. Szivér István s t. — Heil Károly s n. végr. — rend.
1372. » » » » » » » — rend.
1378. Bus Lajosné s t. — Sipos Matild végr. — ms.
1385. Schillinger Mátyás s t. — Brand Fülöp s n. végr. — hh.
1386. Wittenbarth Gyula — Szauer Flórián s t. végr. — vu.
1406. Pintér Károly — Ozdi Imre végr. — rend.

Előadó: *Holics Gyula.*

1342. Kun Juli s t. — Soós Sámuel s t. tjog és zjog törtl. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1690. Lajos Jánosné s t. k. t. sért. — mv., vu.
1691. Verbanics Elek lopás. — hh.
1692. Feges Ferenc » — hh.

1696. Tóth Lajosné s n. k. t. sért. — vu.
1700. Zebec Bálintné s t. lopás. — rmv.
1732. ifj. Spera Ferencné s t. k. t. sért. stb. — rend.
III. 1702. Dömötör János lopás. — hh.
1709. Hausmann János s t. rágalm. — rmv.
1710. Horth Sándor közcsend ell. kih. stb. — rmv.
1724. Hosszu Ferenc lopás. — hh.
1725. Turi Sándor » — hh.
1726. Ménküs Lajos » — fo.
1727. Miseta Lajos » — rmv.
1729. Varga János s t. » — hh.
1730. Árvay Imre » — rmv.
1739. Novák Ferenc » — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1704. Vencel Károly halált ok. suly. t. sért. — rmv.
1708. Braun Victor s t. lopás. — hh.
1694. Dr. Tersánszky Gyula s t. közokir. ham. — rend.
III. 1740. Pahr Sámuel rágalm. — rend.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 1698. Kreszinger György s t. m. lak. sért. — rend.
1699. Mursics Márton rágalm. — hh.
1720. Igali János gond. ok. suly. t. sért. — hh.
1721. Katona Mihály » » — hh.
1723. ifj. Kovács Mihály suly. t. sért. — hh.
III. 1603. Knippel Ferenc » » — rmv.
1633. Bognár Ferenc közcs. ell. kih. — hh.
1641. Ziheter Csankó József rágalm. — rend.
1645. Krausz Lipót s t. k. t. sért. — rend.
1649. Baráti József s t. suly. t. sért. — hh.
1684. Salamon Gyula rágalm. — rmv.
1685. Dimitrovics Eutinné rágalm. — rmv.
1738. Pap Gábor s t. sikk. — rhh., rfo.

Elintézésre kitézött ügyek.

Bejelentések 1898. évi június hó 13. s köv. napjaira.

I. polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1341. Szenci Jánosné — Szentgyörgyi György s n. 2000 ft.
1396. Dr. Vizkeleti Frigyes s n. — Borbély Terézia s t. zjog törtl.
1418. Fuksz Jánosné — Uj János s n. zárlat.
1463. Molnár Katalin — Molnár János holtta nyilv.

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 1231. Nikola Gold Antal — Zipperer Paula házass. felb.
1383. Mortman Paulina — Spitz Izidor Izrael házasság felb.
1394. Bányai Béláné — özv. Jancsics Antalné s t. vagyonköz. msz.
1421. Kolonics Mária — Reisz Sándor házass. felb.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1393. Káplár Juli — Káplár Zsófia s t. öröks.
1413. Böry József — Poór Sándor ügyvéd pénzvissz. tart.
1422. özv. Dömötör Dénesné — Éltető Sándor s t. 363 ft.
1427. Horváth Rókus — Alsómuraközi tak. pénztár végr. megszünt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 1454. özv. Kovács Józsefné — Goyisi Pál s n. szerződ. érvényt.
1464. Józó Julianna s t. — ifj. Józó Pál öröks.
Előadó: *Graff Károly.*
III. 1384. Dr. Kemény Mór — Geiger Gyula végr.
1397. Tombi János s t. tjog. bek.
1398. Lőrinc János s t. — Lőrinc József tjog bek.
1412. Bpesti hitelzői védegylet — Váradi Izsák végr.
1415. Kerznár Ágnes — Tarson Gergely s t. tjog és zjog.
1416. néh. Kovács Mihály hagy. tjog. bek.
1428. Rapf Ede — Andorka Emma s t. végr.
1441. M. állam kincstár — Mózes János végr.
1444. Höffler testvérek — Brucker Herman zjog bekeb.
1445. Göllel Ferencné — Fodor Gyula végr.
1458. Eberling Jakab — Eitmann Lajosné végr.
1460. Kovács Péter — Széni Antal s n.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1405. Dr. Toldi Béla — özv. Kutnyánszki Istvánné végr.
1410. özv. Bence Józsefné — Dr. Kereky Mihály s t. végr. mszünt.
1457. özv. Bence Józsefné — Dr. Kereky Mihály s t. végr. mszünt.
1414. Mayer testvérek — Megla István végr.
1423. Rozenfeld Mór — Balázs Mihály s n. végr.
1424. özv. Sárossy Lászlóné st. — Ruzsics György végr.
1443. Deutsch Adolf — Puskás János s n. végr.
1448. Szautter Gusztáv — Popovics Fülöp végr.
1459. Szulbach Izidor — L. Dömötör Károly »

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1425. Riedl Ferenc — B. Rerg Gusztáv. s t. 1004 forint.
1426. Friedesz Antal — Weber Izidor s t. 1500 ft.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1774. Tallián Zsigmond s t. lopás.
1777. Gyuricsin Lukács s t. k. t. sért.
1784. Nagy Lajos » » »
1785. Fabiek Tivadar becs. sért.
1799. Kelemen Jenő m. lak sért.
1801. Sürr József s t. k. t. sért.
1813. Buza Katalin k. t. sért.
1814. Walter János s t. k. t. sért.
III. 1761. Dr. Siklósi Albert közegész. ell. kih.
1763. Nagy Ferenc Illésné rágalm.
1764. Máté József jogt. elsaját.
1765. Baum Erzsébet s t. rágalm.
1781. Varga Jánosné becs. sért.
1788. Vátyi Miklós rágalm.
1789. Horváth János »
1803. Steiner Sámuelné szem. szab. sért.
1804. Pastonics Sándor lopás.
1809. Kencsei István jogt. elsaját.
1818. Bietics Milos közcsend ell. kih.
1822. ifj. Herlicska Lajos közcs. ell. kih.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1695. Horváth Lukács s t. m. okir. ham.
1717. ifj. Bertalan József s t. csalás.
1719. Gyuradinovics Pál s t. sikk.
1722. ifj. Tót József org.
III. 1760. Babodi Gyula suly. t. sért.
1766. Zsobrák Ferenc közcs. ell. kih.
1767. özv. Rabocski Jánosné anyakönyvi kih.
1768. Prager Róza » » »

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 1648. Berkes Sámuel gyilk.
1733. Baumgarten Viktor sikk.
1773. Sánta Gyula sikk.
1775. Pintér Teréz csalás.
1779. özv. Schaffer Miklósné s t. gyilk.
III. 1759. Szelác László m. lak. sért. stb.
1806. Petróci István sikk.
1808. Kövesdi Ferenc »
1819. Vanya József suly. t. sért.
1820. Kardos Ádám s t. m. lak sért. stb.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy miután az idej

asphalt munkálatok

kezdetét vették, a minőségre kifogástalan, áraiban is mérsékelt,

mindennemű magán-megrendeléseket

u. m.: udvarok, folyosók, kapualjak, raktárak, műhelyek stb. burkolását és nedves falak teljes szárazzá tételét jótállás mellett elvállalom.

Szives megrendeléseket kér

Lauber Rezső Pécs

Mária-utcza 43. sz.

a magyar asphalt részv. társ. képviselője.

Jég-eladás.

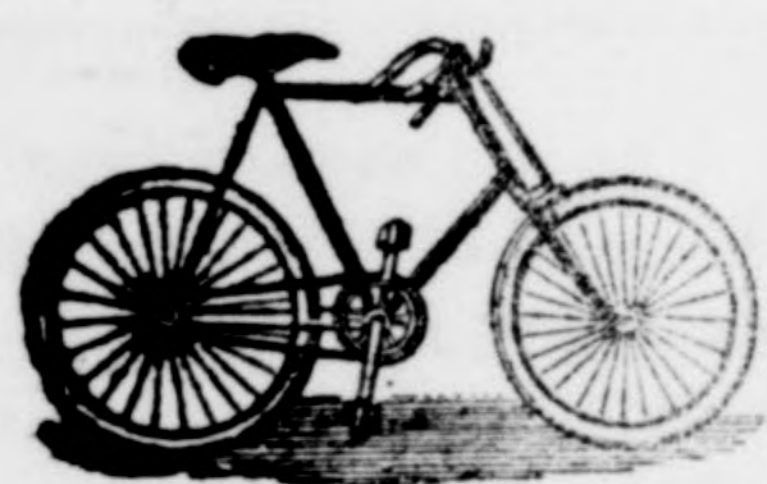
Az **Uj-sörgyárból** naponta a házhoz szállítva

természetes-jég

kapható. Egy vödör ára 10 krajczár. Megrendelhető levelezőlap által.

Könnyű keresetet

biztosít intelligens urak és hölgyeknek egy helybeli társulat. — Ajánlatok Ny. A. alatt poste restante Pécs.

Szállítok Önnek egy legfinomabb, könnyen járó az 1898-ik évi minden ujtaival ellátott

elsőrendű pneumatikus **kerékpárt** eredeti angol szerkezettel csak 105 frt készpénzért, egy évi jótállás mellett.

EHRENWALD LEO
Pozsony.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 175 r'gyszög méter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsozattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Arjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

kocsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött üveg) és színes sodrony-betét-l, vagy a nélkül.

Tetőzet- és orom-fedőeserép üvegből különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Siemens,
Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgái és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

☛ Szabadalmazott préselt üvegbetűk. ☛

5430. szám.
k. 1898.

A baranyavári járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény!

Baranyavármegye baranyavári járásához tartozó és Magyar-Bóly székhellyel: Magyar-Bóly, Lapáncsa, Illocska, Német-Márok, Lőcs-Szent-István, Villány, Virágos és Herceg-Szent-Márton községek szövetkezetéből álló közegészségi körben szervezett

körorvosi állás

megüresedvén, ezen évi 500 frt fizetéssel és a megállapított látogatási díjak élvezetével egybekötött állásnak választás útján való betöltésére ezzel pályázatot nyitok s a választás határidejéül 1898. évi június hó 30. napjának déli előtti 10 óráját, helyéül pedig Magyar-Bóly község tanácstermét tűzöm ki.

Ehhez képest felhívom pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen felszerelt ez irányú kérvényeket 1898. évi június hó 28-ig bezárólag hozzam annyival is inkább nyujtsák be, mert a netán később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Dárdán, 1898. évi június hó 7-én.

Stenge Ferencz s. k.
főszolgabíró.

8027. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Marócsa községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván ez az I a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-ai és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi december hó 17-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi december hó 17-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi december hó 17-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvszék, mint tkvi hatóság 1898. évi május hó 30-ik napján.

Bogyay Pongrácz
kir. tszékí bíró.